The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I move :

"That the Mysore Appropriation No. 4 Bill, 1951, be passed."

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Appropriation No. 4 Bill, 1951, be passed."

The motion was adopted.

The Mysore Inam Villages (Abolition of Inam Tenure) Bill, 1951.

Motion to consider—(contd).

Mr. SPEAKER.—Discussion on the motion to consider the Mysore Inam Villages (Abolition of Inam Tenure) Bill, 1951, which had not concluded, will be resumed. Sri H. M. Channabasappa will continue his speech.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Is he continuing his speech, Sir ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Mysore District—General).—Yes, for a short time. I will not take much time.

ಶೃಂಗೇರಿ ಜಹಗೀರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಏನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅವರೇನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ,

" We have considered the case of the Sringeri Jahagir in great detail As observed earlier in this report, we have also heard the learned representatives who appeared before us on behalf of the Sringeri Mutt. We have come to the conclusion that in view of the long unbroken tradition of this Mutt we should effect minimum changes in the administration of the Jahagir of this Mutt without at the same time departing from the principles underlying this Bill in regard to inferior holders."

ಇಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'without at the same time departing from the principles underlying this Bill" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇವರು ಮಾಡಿರುವುದು ಮೂಲ ತತ್ವದಿಂದ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ 'depart' ಆಗತ್ತದೆ, ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ನೂಡೆ ಮೂಲೋದ್ದೇಶವಲ್ಲಿ ಇನಾಂತಿ ಮತ್ತು ಜಹಗೀರಿಗಳನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೆಂದರೆ,

" Abolition of Inams and Jahagirs in the State is being urged in the legislature from a long time....."ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ

"the recommendations contained in the report of the Land Reform Committee on this question has been considered and it is found desirable to abolish the tenure of Inam Villages." ಎಂದು. ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ಅಂದರೆ ಇನಾಂ tenure ಎಂಬ ಪದ್ಧತಿಯೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಬಾರದು ಎಂಬುದು ಮೂಲೋದ್ದೇಶ. ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಇಂದು ಶಾಸನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವುದೇನೆಂದರೆ,—

" .....effecting minimum changes in the administration of the Jahagir of this Mutt without at the same time departing from the principles....."

ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? Inam tenure ಎಂಬುದೇ ಇರಬಾರದೆಂದು ಮೂಲೋದ್ದೇಶವಿರುವಾಗ, ಆ ಮೂಲೋದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಜಹಗೀರಿ ಇರುವಂತೆ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ; ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ legal support ಇದೆ ? ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ ? ಮೂಲೋದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ತತ್ವಗಳಿಗೇ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ !!

ಎರಡನೆಯದೇನೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

" We also feel that the tenants of Sringeri Mutt as in the case of tenants of other inamdars holding inam villages should be registered as occupants of lands held by them... In regard however to other rights and privileges enjoyed by the Sringeri Mutt for over a number of centuries we feel that an exception is called for and that all these rights and privileges should be continued to the Mutt"

ಎಂದು. " An exception is called for " ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣಗಳಾದರೂ ಏನು ? " Long continued tradition of the mutt" ಎಂದರೆ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇನಿದೆ, ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂಲತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಮಠಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಅವರ ವಾದ. ನನಗೆ ತೋರುವಂತೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಇನಾಂ ಟೆನ್ಯೂರನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ, ರೈತರಿಗಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಅವಲ್ಲ. ಜಹಗೀರಿಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದೂ ನಮ್ಮ ಮಸೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಸನ ಬದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ propriety ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥಾದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಕೂಡದು ಎಂಬುದೊಂದೇ ಅವರ ವಾದ.

ಅಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಚ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ dissenting note ವಿಷಯ. ಅದನ್ನು

(SRI H. M. CHANNABASAPPA)

ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹುರುಳೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ 'appreciate' ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ.—"Thus if the object of the Bill is to ameliorate the conditions of the raiyats, that has already been achieved in the Jahagir" and therfore its privilege have g t to be continued ಎಂದು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಇದನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂಬುದನ್ನೇ ಓದಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ಬೇರೆ.

The object of the Bill is different. The object of the Bill is to abolish Inam tenure, not to ameliorate the conditions of the raiyats.

Mr. SPEAKER.—What is the object of abolition of Inams ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—In addition to ameliorating the conditions of the people, we want to bring about a uniform land revenue system in the whole State. We do not want any intermediaries between the Government and the tiller. The object of the abolition of the Inams is to explicitly abolish the intermediaries in the State. That is the main object. These are all subsidiary objects. While abolishing tenures of inams so many things take place and this is one thing. Threfore we should not think of the object in that narrow sense.

ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"The very fact that the select committee has thought fit to introduce a new chapter to deal with the Jahagir is clear proof of its intention to preserve its financial position unimpaired."

ಇದನ್ನೇ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿಟ್ಟು ಅವರು

"we may go a little further and provide for the retention of the Jahagir as it is, subject to the Government taking statutory power to exercise necessary control and authority over the lands in the occupation of the raiyats."

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಾಸನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೊ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಇವರು ಹೇಳಿರುವುದು ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ತಮ್ಮ dissenting noteನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ :

"Secular Inams were generally granted for past services while religious Inams were granted not only for past services but for present and furher services also" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದಿನ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ,

"There is already discernible on the horizon, a definite swing from ultra-materialistic view to the spiritual springs of new life, and during this transition, greater watchfulness is necessary on our part."

ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಷ್ಟೆಂದು ತೋರುತ್ತೆ. ಜನ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವನ್ನು ಮರೆತು materialistic ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಮತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಆವಶ್ಯಕ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎಂದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಹೇಳುವುದಲ್ಲ: ಪುಪಂಚೆದಲ್ಲೇ ಆ ರೀತಿಯಾದ ಬುದಲಾವಣೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಇರಬಹುದು. ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜನ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಷ್ಟೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಿದ್ಧೌಷಧವೇ ಎಂದು. ಈ ಜಹಗೀರಿಯನ್ನುಳಿಸುವುದರಿಂದ ಇದು ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಯಾವ ಮಾರ್ಗಗಳು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ನಾವೇನೂ ಇಲ್ಲಿ ಮಠವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ! ಮಠಗಳಿರಬೇಕು; ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು; ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವುಗಳಿಂದಾಗತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಚ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು.—ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ದುಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

Sri D.H. CHANDRASEKHARAIYA.—That is a very narrow and conservative view.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Excuse me. How are you, by retaining the name 'Jahagir' going to develop the institution? It is from the income that you get out of the Jahagir that you are maintaining this institution and carrying on all these things pertaining to this institution.

ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರೂ, ಎ. ಜಿ. ರಾಮ ಚಂದ್ರರಾಯರೂ ಯಾವ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿಯು ವರದಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅವು ಸಾಧುವಲ್ಲ, ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿ ದ ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ನೂ ಸಿರುವ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. N. JOIS.—The Select Committee report you are opposing with the dissenting note also ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Hon'ble Member comes all of a sudden and picks up one word or sentence from my speech and draws the inference from that. I am afraid I am unable to answer that. We should also know how things are shaping elsewhere.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರು.—ನಿಮ್ಮ ವೇದಾಂತದಂತೆ ಇದನ್ನು ಉಳಿಸಬಾರದೆಂದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. 1949ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನೈಜಾಮರಿಗೆ 1,961 ಗ್ರಾಮಗಳು ಇನಾಂ ಆಗಿ ಸೇರಿದ್ದವು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರು.—ಹೈದರಾಬಾದು ನೈಜಾಮರಿಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—The Nizam's, is an institution. That is not personal. It is an institution.

Sri G. A. ACHARYA.—They have got it by force but not this mutt.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—We do not know. Well Sir, at this stage I must say we do not know under what circumstances they acquired these inam villages.

Sri M. N. JOIS.—Let not the Hon'ble Momber talk about matters he does not know.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Please do not interject.

Sri M. N. JOIS.—It is for me to interject.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—Thank you very much. ಅವರು ಇನಾಂ ಅಥವಾ ಜಹಗೀರಿಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟರು ಅಥವಾ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಹೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಜೋಯಿಸರು.—ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಆಗ ಬಹುದು. ಅದು ಒಪ್ಪುವಂತಿದ್ದರೆ ತಾವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪೂರ್ಣತೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖಾನಗಿ ಜನರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನು, ಸುಮಾರು ಸೇರಿದ 4 ರಷ್ಟು ಇನಾಂದಾರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಈಗ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಷ್ಟನ್ನೂ ರೈತವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರು. ಇರುವ ಒಟ್ಟು 6,535 ಜಹಗೀರಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ 5,398 ಹಳ್ಳಿಗಳು ಸರ್ವೆ ಆಗಿ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಉಳಿದಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜಹಗೀರಿ ರದ್ದುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಜಮೀನುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿದರೂ, ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಮದರಾಸ, ಬೀಹಾರ ಬಂಗಾಳ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಜಹಗೀರಿ ಮತ್ತು ಜಮೀರ್ದಾರಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೋದ ಹೊರತು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಭೂವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ದೇಶದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮನಗೊಂಡು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಾಧುವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಈ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ - ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿ ಈ ಶಾಸನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಜಹಗೀರಿಯನ್ನು ಸಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಬೆ ಏನೋ ಒಂದು sentiment ಅಥವಾ ಇದಕ್ಕೆ ಮನೋಪ್ರೀತಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದ —ಇದರ ಮೇಲೆ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳ್ತಾರೆ. Man is a bundle of sentiments

.....

Sri M. N. JOIS.—You are expressing your sentiments.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—Sentiment ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. Sentimentಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. Sentiment ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೇವಲ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಏನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಒಂದೊಂದು sentiment ಇದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಒಂದು ಜಹಗೀರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಏನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗಂತೂ ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ಅವರು.—ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ಬಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ !

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If the people of Mysore, if the people of India vote for communism, I do not see any reason why we should not have communism here.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—Socialism, not communism.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If socialism is voted for, you can have it. These are days of people's soverei-gnty.

Sri M. N. JOIS.—What is it that you are voting for ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If you are unable to understand it, I cannot help it.

Now we will come to the Bill proper. Let us go to the merits of the Bill.

2ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ (15)ನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ Quasi-permanent tenant ಎಂದರೆ ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ

(SRI H. M. CHANNABASAPPA)

ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ಯಾವನಾದರೂ ಒಂದು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷ ಗುತ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ವಾರಕ್ಕೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವನು ಆಳುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು quasi-permanent tenant ಎಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Occupancy rights ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಈ quasi-permanent tenant ಎನ್ನುವುದು ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಇನಾಂದಾರನಿಂದ ಗುತ್ತಿಗೆ ಅಥವ ವಾರಕ್ಕೆ ಆರು ವರ್ಷ ಆವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಈ ಹೊಸ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆರುವರ್ಷ ವಾರ ಅಥವಾ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜಮೀನಿನ ಹಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಇನಾಂದಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇನಾಂದಾರರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸರಾಸರಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಹತ್ತರಷ್ಟನ್ನು ಇವನು ಕೊಡುವುದೆಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಇವನು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೊಡಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ತಾನೇ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬಾಕಿಸಾಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅಂಶವಿದೆ. ತಾವು ಯಾವ ಹೊತ್ತು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ನನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಆ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಂದ ಇನಾಂದಾರನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಬಾಕಿಗಳಿಗಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಹಣ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದೇರೀತಿ ಜೋಡಿ, ಕಂದಾಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಕಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂತಲೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಭೂಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಇನಾಂದಾರನಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಅಂದು ಅಂಥಾ ಭೂಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಬಾಕಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ಇನಾಂದಾರನಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯಾದ್ದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇನಾಂದಾರನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ್ದನ್ನೂ ಇನಾಂದಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಬಂದಾಗ ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗೇನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು, ಭೂಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶಾಸನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಡ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಒಂದು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬರುತ್ತೆಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆಗಳೊಂದೂ ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಶಾಸನದ ಸಮಾನ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರತಕ್ಕ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಇದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮದರ್ಜೆಯ ಶಾಸನವಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಇಂಥಾ ಒಂದು ಮಸೂದೆ ಶಾಸನವಾಗಿ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಈ ಶಾಸನಸಭಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ತಂದಿರುವಾಗ, ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸಂಘದವರು "Black Bill" ಎಂತ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಷಯ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರು.—ಹಾಗೆಂದು ಯಾರು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ರೈತ ಸಂಘದವರು. This is the view of the Kolar District Raiyats' Sangha on the Bill.

"This is a black Bill brought in to fatten the inamdar." ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. It is deplorable that the scheme or the Bill is designed to extend and foste, fuller exploitation with new name etc." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೇರೆ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ರೈತರನ್ನು exploit ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದಿರುವಂಥ ಮಸೂದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಈ ದಿವಸ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ. ಅನೂಚಾನವಾಗಿ, ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದರೆ ಆಗಲಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು, ಗ್ರಾಮದ ಜನರಿಗೆ, ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕೀತೆಂಬ ಒಂದು ನಿಜದ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಇಂಥಾ ಸಂಘಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರೆದಿರತಕ್ಕದ್ದು ತೀರಾ ವ್ಯಸನಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಾವು ತನ್ನಿ, ಇದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮತ್ತೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಷಯ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ದೇಶದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಂಥಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಹಿಂದಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಂಥಾದ್ದನ್ನು ಈಗಿನ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತಗದು ಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಧೈರ್ಯವಾಡಿ, ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸದಿದ್ದರೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಇದನ್ನು ತಂದಿರಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ

ಕಠಿಣವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಅಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಹೃದಯವೇನೂ ಅಂಥ ಕಠಿಣ ಸ್ವಭಾವದ್ದಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವವೆಂಥಾದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಶಾಸನದ ಪರವಾಗಿ, ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಕ್ಕದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ನೋಯಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಆ ಸಂಘವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ನುಮ್ಮನೆ ಇನಾಂದಾರರುಗಳಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಎಲ್ಲಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ನೇರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ; I wish to put a straight question to those who have called this a Black Bill,—is it calculated to fatten the inamdar? ಆದರೆ ಇನಾಂದಾರರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಡವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನರಿತು, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಡಜನರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಮಾದರಿ ಶಾಸನ ತಂದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಇದರಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದಂಥ ಸಂಘದವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೆ Black Bill ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಥಾ ನ್ಯೂನತೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಶಾಸನ ಸಭೆಯು ಸದಸ್ಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೂಲಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ದೇಶದ ಮುಖಂಡರುಗಳಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

The abolition of inam system would result in the restoration of land to the tiller and it is necessary with that end in view that a person who was the actual cultivator of land on the 1st July 1948 ought to get occupancy rights in respect of that land free of cost and irrespective of the duration of the tenure unless any other tenant who holds a superior claim has been dispossessed within six years from the date.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್‌ರವರು.—ಅದರಲ್ಲ ತಪ್ಪೇನಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ನಾಳೆ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ, ಅಂಗಡಿ, ಜಮೀನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಹಾಕಿದಾಗ ತಾವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರೆಂಬುದು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆಗ ತಾವೇನೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲವೋ? ನಿಮ್ಮ ಜೋಡಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂರು ಕಾಸೂ ಕೊಡದೆ ತೆಗೆದ ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ನೀವು ನುಮ್ಮನೆ ಇರುತ್ತೀರೋ! ಯಾರೂ ಹಾಗೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲದ ಅನರ್ಥಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಹಿಂದೆಯೇ constitute ಆಗಿರತಕ್ಕ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ನೀಡದೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಹ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಸಂಘದವರು ಆ ಕಾರ್ಪಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಎಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿದೆ! ಆದರೆ ಈ ಸಂಘದ ಒಳ ಆಂತರ್ಯವೇನೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಏನೋ ನೆನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯಿಂದ ಕೆಲವರು 4-6 ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವಾರಂಕ್ಕೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಆತನು ಅಂಥ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ತೋಟ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅಂಥಾ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಆತನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ದಬಾದುಬ ಮಾಡಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಅನವಶ್ಯಕತ್ವವೇ ಬರಲಿ, ಹೀಗೆ ಒಂದು ಅನಾವಶ್ಯಕತ್ವದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಾಸನದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದು the fittest will survive ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

This is rather very unfair and most irresponsible. So I should appeal to such friends as have got such ideas to revise their opinion. The sooner they do, the better it is. Otherwise, they will go to the dogs. And it is also the duty of the Government to see from time to time that such irresponsible expressions against the spirit of the Constitution are not given encouragement. With these words, I commend this Bill for the acceptance of the House. I wholeheartedly welcome the Bill and I should congratulate the Government for having made bold to bring forward this Bill and so early and I am sure they are determined to pass this Bill in this session alone so that the benefit of this Bill may go to the tiller of the soil immediately thereafter.

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA (Chitaldrug District—General).—Mr. Speaker, Sir, I am thankful to the Hon'ble Member Sri Channabasappa for having given me some credit for my continued interest in the question of improving the Inam and Jodi villages in the State. In fact I claim to have studied the conditions of the tenants in Inam and Jodi villages in some detail on several occasions. These tenants are generally considered as tenants at will and are evicted from their holdings at any time the Inamdar

(SRI D. H. CHANDRASEKHARAIYA)

pleases. They are usually subject to rack rents and enjoy no amenities of any kind. Their position may be compared to that of the serfs that existed under the feudal system of the Middle Ages in the European countries. Such conditions cannot be tolerated in any progressive and enlightened country. Therefore I have always urged that early action should be taken to improve the conditions of the Inam and Jodi villages, if not, abolish them altogether. In this connection I would like to refer to the Resolution that I moved on the floor of the then Legislative Council in the year 1932, requesting the Government to appoint a Committee to consider the question of improving the living conditions of these tenants in Inam and Jodi villages and make suitable suggestions in the matter. Having accepted the resolution the then Government appointed a committee of which I and the Hon'ble the Chief Minister Sri K. Chengalaraya Reddy were members among others. We toured three districts of the State, namely, Mysore, Bangalore and Kolar Districts, carefully studied the conditions of the Inam tenants and submitted a report. I am sorry to say that nothing substantial came out of that report. I am however glad that the present Government have taken the bold step to introduce this piece of legislation for abolishing the Inam tenures in the State. The dream which I am having during the past 25 years has now become a reality. I am deeply grateful to the Government for having brought in this legislation. It is my earnest hope that if this legislation is passed and implemented, it will prove a panacea for all the evils from which the tenants are suffering at the present day in most of the Inam and Jodi villages in the State. Under this legislation the tenants will become occupants of the lands with full rights to sell, mortgage or gift them whenever they want. Then there will be much scope for improving the social and economic conditions of the poor tenants. I am therefore very happy that a legislation of this kind has been introduced by the Government.

Though I am in favour of abolishing private Inams and private Jahagir in the State, yet I am of opinion that different considerations should be applied to one Jahagir, namely the Sringeri Jahagir. The reasons for this have been stated in my note appended to the report of the Select Committee of which I was a member. The very first reason that we should consider is that the Sringeri Mutt and the Jahagir owned by it should be treated more as public institutions than as institutions belonging to a particular Guru in the State. The Mutt is of course much older in point of time but the Jahagir seems to have been gifted to the Mutt by a Ruler of the Vijayanagar Empire in recognition of the most valuable services rendered by the then Guru of the Mutt, *viz.*, Sri Vidyaranya Swamigalu in 1346 in founding and blessing that Empire. That Jahagir has been preserved and kept intact these 600 years by the successive Rulers who have ruled in our country, whether they were Hindu Kings, or Muslim Rulers or even British Administrators. The rights of the Mutt have always been taken into consideration in deciding important questions affecting its position or income. I should like to quote one or two sentences from the Government Order of 1907 when Government conferred the rights to minerals on the Mutt:

> "The case of Sringeri Jahagir, however, presents special features which entitles it to special consideration at the hands of the Government. It differs from the other Jahgirs in the State in its great antiquity and the purposes for which the grant was made....."

And then when the *halat* on supari was abolished, the then Government was pleased to order in 1908 that in view of the abolition of the *halat* the Mutt should be entitled to a grant from the Government to the extent of Rs. 15,000. Thus, whenever questions affecting the status and the income of the Mutt came up for consideration, the previous Governments have always shown great regard and respect to the Mutt as a great public institution.

I may even go to the length of saying that the Mutt is in one sense a great national institution. What is

a national institution? An institution which helps to build up the country on national lines and preserves the best traditions and culture of the people is really a national institution. In this connection I would like to quote from Pandit Nehru's book "Discovery of India". On page 152 of that book the following observations are made:

"... .....It would seem that Shankara wanted to add to this sense of national unity and common consciousness. He functioned on the intellectual, philosophical and religious plane and tried to bring about a great unity of thought all over the country. He functioned also on the popular plane in many ways, destroying many a dogma and opening the door of his philosophic sanctuary to everyone who was capable of entering it. But locating his four great monasteries in the North, South, East and West of India he evidently wanted to encourage the conception of a culturally United India..... ....."

From what I have quoted, it ought to be clear to any one that the Sringeri Mutt with the Jahgir attached to it has through its great Acharya rendered great national service in the past and has a strong claim to be considered as a national institution deserving to be kept intact and continued.

The second reason which I have in view is that as we all know this Mutt was founded by the great Shankaracharya more than 1,200 years ago. He was the greatest philosopher and saint of the time. He did much to revive the Hindu religion, philosophy and culture which were then waning to a very large extent. His successors too have been men of great learning and culture. They have been continuously preserving and protecting the very best tradition in Hindu religion, philosophy and culture in all their ancient glory. All this has caught the mind of the people like me who desire to preserve the status and the dignity of the Sringeri Mutt unaffected in any way. As a matter of fact many people all over India have been expressing in one voice the desirability of continuing the Sringeri Jahagir as before. Can we not respect their sentiments?

The third and the last reason which I have explained in my note is that the very object with which the abolition of Inam tenures is undertaken has already been fulfilled in the case of Sringeri Jahagir. The abolition of Inams, Jodies and Jahagirs is essentially a means to improve the conditions of the people living there. Abolition is only incidental. But as far as the Sringeri Jahagir is concerned, the living conditions of the people there are quite similar to what they are in the Government villages. The revenue lands in the Sringeri Jahagir have all been surveyed and settled and registered in the names of the raiyats The raiyats enjoy full occupancy rights, that is to say, they can sell, mortgage and gift away their lands without any trouble. Under these circumstances the question of abolishing the Sringeri Jahgir does not appear to be one of necessity or urgency as in other cases. Thus from whatever point of view the question is examined the preservation of the Sringeri Jahgir is necessary and would go a long way to ensure the dignity, the integrity and the usefulness of such an institution as the Sringeri Mutt.

It may be asked whether other Mutts will not put forward similar claims for retention of their Inams and Jodies. My own reply is that other Mutts stand on an entirely different footing and have no right to claim similar treatment. So far I have not come to know of any agitation going on anywhere about the retention of Inams and Jahagirs belonging to other Mutts. The only other Jahagir is Yelandur, but it is a private property. Nobody need feel sorry if it is to be abolished. With regard to the abolition of the other Inam and Jodi villages in the State, none is more happy than myself.

It is said that the continuance of the Sringeri Jahgir would prejudice the rights and privileges of the raiyats therein. As I have already stated the raiyats there are already exercising complete rights over their lands without any trouble from the Inamdar. In fact the Inamdar has divested himself of the management of the Jahagir

(SRI D. H. CHANDRASEKHARAIYA.)

during the past 15 years. The Government are managing the Sringeri Jahagir and if any further powers are necessary to be taken by the Government in order to enable them to safeguard and protect the rights of the tenants they are quite at liberty to do so. I always hold the view that the raiyats should not suffer on any account. The Government may take necessary power in this behalf even under this legislation.

In the light of the views I hold on this subject, I have suggested some amendments to the Bill which urge that the Sringeri Jahagir and the villages belonging to the Sringeri Mutt may be exempted from the operation of the Bill, while at the same time conceding to the Government to take power to frame rules for proper management of the Jahagir and other villages and also for safeguarding the rights and privileges of the tenants therein. There are 23 villages within the Sringeri Jahagir and 24 villages outside. If it is at least possible to preserve the integrity of the Jahagir with its 23 villages, it may go a long way to maintain the dignity, the prestige and the usefulness of the Mutt.

I have said in my note that religion seems to be somehow losing its hold on the people at the present time. This is not a very happy circumstance at any rate for India. I strongly hold the view that the institutions to which people look forward for religious inspiration and guidance must be preserved intact. We should not do anything which will undermine their authority or their influence on the people of the country. While fully accepting the legislation as it is before the House, I suggest that the Sringeri Jahagir may be exempted from its operation for the benefit of the country and its people.

It is said that the exemption is urged merely on sentimental grounds. But it isnot mere sentiment that is prompting some of us to support exemption for Sringeri Jahagir. Strong reasons and logic form the basis for our demand. I may say that even sentiment has its own value in life which we cannot afford to disregard in a lighthearted way. Even the opinion expressed in opposition to our demand has also some sort of sentiment behind it. To say that no sentiment should have any value in life is itself of no value.

Sri W. H. HANUMANTHAPPA (Bangalore District-General).—What about the superior and inferior holders ?

Sri D.H. CHANDRASEKHARAIYA.—The question of superior or inferior holders may be dealt with according to the rules framed by the Government for that purpose. But personally I would like to have that relationship continued as it involves no troubles of any kind to the tenants.

With these words I commend this legislation to the acceptance of the House while at the same time suggesting that Sringeri Jahagir may be exempted from its operation.

Sri G. VEERAPPA (Chitaldrug District—General).—I have to congratulate the Government for having brought forward this healthy measure, a measure which was pending for a long time. And our thanks are especially due to the members of the Select Committee who have gone into the Bill in great detail and suggested modifications to the original Bill. The question of revision of land revenue was pending and the matter was being agitated for a long time. I have to congratulate the present Government for having appointed a Committee to go into the question. A very good report has been submitted by the Committee which requires the consideration of this Hon'ble House.

When the Abolition of Inam Tenure Bill was introduced a suggestion was made to refer it to a Select Committee. Accordingly the Bill was referred to the Select Committee. While considering this Bill, certain important points will have to be remembered. From the legal point of view, a serious state of affairs has arisen between the landlords and the tenants on the question of eviction. The khadim tenant pleads that he was paying a fixed rent to the

land-lord from so many years and was in possession of the land for several years. Several cases have arisen, the tenant thinking perhaps that he was the owner of the land because he was in possession of it from the time of his great grand father, and the land-lord filing suits against the tenant saying that he had no right. Such kinds of litigations arise and it is a very unsatisfactory state of affair existing in these villages. There is no survey, there is no record to show that a particular land measured so much. This being the state of affairs, the tenant never took any interest in the cultivation of the land. He could not effect any improvement to the land. Thereby the interest of the country has suffered, especially when the food situation in the country is acute.

So, this important measure has to be introduced to avoid all these things and establish the fundamental right of the persons who were in possession of the land and who were cultivators of the land for a long time. Otherwise, if they are disturbed by the land-lord their rights will be affected. So, this bill is consistent with the fundamental right of the man to own the land the possession of which he has been enjoying for such a long time. The only point that has received the attention of this House, perhaps, is the question of Sringeri Jahgir.

My Hon'ble friend Sri D.H. Chandrasekharaiah put forth an argument that so far as Sringeri Jahgir is concerned, it required special concessions in view of the sacred nature of the Mutt. Quite true. We are prepared to show certain concessions to the Sringeri Jahgir on account of the religious sentiment we have and on account of the historical importance of the Mutt, because the Mutt has been existing for a very long time and it has got its own importance. But the report of the Select Committee gives certain concessions to this Mutt in all material benefits, as for instance with regard to the question of income and the rent that comes from the estate. They get all the material benefits that they were entitled to. But the only question is, the tenant there will become the registered occupant. That is all.....

Sri M. N. JOIS.—They are so now.

Sri G. VEERAPPA.—They have no ownership of the land. The Mutt is getting the rent and taking all the benefits. Instead of that, hereafter, they will have to pay the rent to the Government.

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA.—The Government are managing the Jahgir for the past 15 years.

Sri G. VEERAPPA.—Quite true. But the Government have not become the owners of the land. The Government have not been vested with the absolute ownership over the land. The only question is, hereafter, instead of the Mutt continuing to be the owners of the land, the Government will become the absolute owners of the land. With that difference, I think the Mutt will not be a loser in any way and the members of the Select Committee have taken all this into consideration.

Sri M. N. JOIS.—What is the difference between the ownership of the land by the Government taking all the lands and the ownership of the Mutt? The Mutt cannot deal with the land in any manner now; it cannot sell the land, it cannot exercise its ownership.

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA.—Even to-day the raiyats are just like registered tenants and they enjoy all the rights and privileges as registered occupants. There is absolutely no difference.

Sri G. VEERAPPA.—With this difference, my friend Sri Jois will know that the Mutt cannot sell the land but they are the owners. Legally speaking, they cannot deal with the properties, but they are the owners.

Sri M. N. JOIS.—What is the difference between the tenant of a Government village and the tenant of the Sringeri Jahgir now? What is the difference?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—The Hon'ble Member Sri Jois may make a speech later!

Sri G. VEERAPPA.—With regard to the rights of the tenant, I find there will not be much difference. But my approach to the question is, it does not affect the rights of Sringeri Mutt in any way. With regard to the material benefit, even now they have got the same thing. Perhaps, it is to their advantage.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If the Hon'ble Member yields, I want to explain one matter. The difference between the raiyat in a Government village and the raiyat in a Jahgir village is, in the Jahgir village there is an intermediary between the tenant and the Government whereas in the Government village there is no intermediary.

Sri G. VEERAPPA.—As has been stated by my Hon'ble friend Sri H. M. Channabasappa, this age-old intermediary will be removed. The intermediary who collects the rent will be eliminated. So also in the case of the Sringeri Mutt, it does not lose anything. I am therefore surprised to see why my friends say that this legislation is going to affect the rights and privileges of Sringeri Mutt. In my opinion, the Select Committee members have taken all pains to see that all concessions and privileges are preserved to Sringeri Mutt.

(Interruption by Sri D. H. Chandrasekharaiya) It becomes a question of sentiment. When an important measure like this is being introduced, the question of sentiment may not play an important role, though, of course, we as Hindus respect all sentimental feelings. But, it is seen from the point of view advanced by Sri D.H. Chandrasekharaiya, that sentiment is playing a greater part in the retention of Sringeri Mutt Jahgir.

If my friends who are the exponents of these things, namely that certain rights and privileges must be preserved, let them bring in amendments; we may consider them on their merits and say whether these amendments may or may not be accepted. If my Hon'ble friends like Sri Jois and others convince us that the amendments are necessary, it is open for us to consider that position.

As regards giving compensation to the Inamdars, the Committee, of course, have made a good recommendation that they must be paid adequate compensation; they do not say, take away the lands without giving them any compensation. In my opinion, some of them may not deserve any compensation because they have enjoyed it from a number of years and they have realised whatever benefits they should have realised. Now, many of the Inamdars, to escape from the legal complication and due to the difficulties in collecting rent, want the abolition of inams. Many of the Inamdars have come to me and said that they cannot collect rents from the tenants and it has become a very hard task. It is the feeling of many Inamdars that after paying some compensation to them, the inams may be abolished. So, even to relieve them of all these things, this measure is very helpful. So, I only congratulate the members of the Select Committee for having considered all the objections and viewpoints that were raised by this House when the Bill was first introduced and for having brought in all these things in this measure. The measure as a whole, with modifications, if any, may be accepted.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ).- ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಯಾವ ರೀತಿ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನಾಂಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಇನಾಂಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ರೈತನಿಗಲ್ಲ, ಅಥವ ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಇನಾಂವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಜನಭರಿತವಾದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡದೇಯಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಈಗ ನಾವು ಯಾವ ಇನಾಂ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಲಿ ಎಂದು ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಂದ ಬಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಲೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮ ನೋಡಿದರೂ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಭತ್ತು ಭಾಗ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸರ್ವಿಸ್ ಇನಾಂಗಳಿವೆ. ತಳವಾರಿಗೆ, ಕೋಟಿಗೆ, ಪಟೇಲರಿಗೆ, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜಾರಿಗೆ ಇಂಥವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಇನಾಂ ಜಮೀನು ವಿನಾ ಇನ್ನುಳಿದ ಇನಾಂಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ನೆಲ್ಯ ಕೊಟ್ಟವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ದೇಶಕ್ಕೆ

ದೊಡ್ಡಸೀಪೆ ಮಾಡುವವರೆಗಿನ ಕಾರಣಕ್ಕೆಕೊಟ್ಟಿರುವು ದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಮರೆಯಬಾರದು. ಏಕೆ ಯಾವಾಗ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯದೆ, ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರು ಬೆಳಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನದುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇನಾಂ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೋ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾರೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಅರದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಎಂದು ಇನಾಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಮಾಡುವುದು ಹಾಗಿರಲಿ, ಅಗ್ನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಆಹ್ವಾನಕೊಡುವುದು ಎನ್ನುವುದೂ ಬಾರದವೆಯರುವವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆ ಜಮೀನುಗಳಿವೆ. ಯಾವ ಜನರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು, ದೇಶ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆದು, ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ, ಇದು ನನ್ನ ಹಕ್ಕು, ಇದು ನನ್ನ ಜಮೀನು, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವ ಸ್ವವೂ ನನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕ್ರಯಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೇ! ಇಂತಹ ಅನೇಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆದಿರುವುದು ನಿಜವಾದ ವಿಷಯ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. State within a State, small box within a box ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯೊಬ್ಬನಿದ್ದರೆ ಅದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಾಪಿರ ಜನರಿಗೂ ಒಬ್ಬ ದೊರೆಯಂತಿದ್ದಾರೆ ಈ ಇನಾಂದಾರರು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಇತರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಆಗ conversion fine ಎಂದು ಕೊಟ್ಟು ಮ್ಯುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಅಥವ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಾಗಿದ್ದರೂ ಹೀಗೆಯೆ. ಆದರೆ ಈ conversion fine ಇಲ್ಲದೆ ಕಲವು ಉಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇನಾಂದಾರರನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದರೆ, "ಈ ಇನಾಂಗೆ ನಾನೇ ರಾಜ, conversion fine ನನಗೇ ಬರಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕೈಕೆಳಗೆ ರಾಜರಿದ್ದಂತೆ ತಾವೂ ರಾಜರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ಹೋದರು, ರಾಜರೂ ಹೋದರು,.....

Sri K. PUTTASWAMY.—We are all agreed about abolition of Inams.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—No, No, you are not agreed about the abolition of one kind of inam and I am answering that point now. ಇನಾಂ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತ್ಯಂಗೇರಿ ಜಹಗೀರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಆ ಹಳ್ಳಿಯವರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಇತರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ, ಅಂದರೆ ಮನೆ ಮಠ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಜಮೀನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತ್ಯಂಗೇರಿ ಜಹಗೀರಿಯ ಪಾರುಪತ್ತೇಗಾರರು ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ conversion fine ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಆಗ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು?

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA.—I must submit that the Hon'ble Member is giving an entirely incorrect view.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—You can give the correct version, I will take it.

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA.—The correct view is : the tenants in the Sringeri Jahgir have got their lands registered in their names. They are the *khatedars*. They have occupancy rights. They can sell the lands and gift them away, and if any uncultivable lands are available, anybody can apply by *darkhast* under the Land Revenue Code and get them.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—What about the conversion fine? You did not answer that. Can the Government waive conversion fine there?

Mr. SPEAKER.—Conversion fine in respect of Government lands goes to Government. But in respect of the other lands, it will be given to the Mutt. Where is the difference? Instead of to the Government, the money goes to the Mutt.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—That is what I am saying. In respect of a Government land, the Government can waive the conversion fine. It has been waived in many cases. We can trust the Government to do it.

Sri M. N. JOIS.—So, it is a case of distrust of the Mutt?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Definitely. It is distrust of the Mutt. It is distrust of everybody in the same way. Whereas the Government are the representatives of the people, the Mutt is not the representative of the tenants. It has no Ministers.....

Sri M. N. JOIS.—So you are the Minister for the abolition of the Sringeri Jahgir!

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Conversion in the case of Mutt lands must go to the Mutt. Therefore, if to-morrow Government are approached for waiving the conversion fine for a good cause, can the Government directly waive it? It is only the Mutt which can waive it

(SRI A. BHEEMAPPA NAIK.)

if it pleases. But my Hon'ble friend was saying that there is no difference between the Government village and Inam village so far as tenancy rights were concerned.

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA.— If there are any grievances on the part of the tenants, I have said that Government may take powers, even under the present legislation, to deal with such matters, independent of the Mutt. I have said that.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—If all those powers are taken, I am prepared to concede all the income and much more to the Mutt.

Mr. SPEAKER.—What is that "much more"?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಒಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ದ್ದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೇರಿಸೋಣ. ಅಂತಹ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇನಾಂ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಡೋಣ. ಆದರೆ ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇನಾಂದಾರರಾಗಿಯೇ ಇರಿ, ರೈತರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಹುದೆ? ಒಂದು ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ರೈತ ಬಾಕಿ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಏನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇನಾಂದಾರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಇದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಇನಾಂ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ.....

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA.— The Hon'ble Member has mentioned something about conversion fine and all that. I said that if there is any point to be dealt with by the Government, I shall have no objection for the Government taking power in respect of such matters. If there is a grievance, power may be taken to remedy the grievance.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK—Therefore you admit that there is difference.

Sri D.H. CHANDRASEKHARAIYA.— If there is that grievance that you mention, then there is no objection to the Government taking power to remedy the grievance But, I never admitted that there is the grievance that you have referred to.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಬೇರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬೇಡವೆಂದು ಕೇಳಿದಿರಿ, ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ.

ಏನೂ grievance ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಅಥವ ನಾವು admit ಮಾಡಿದರೆ ಈ grievance ಹೋಗುತ್ತದೆಂತಲೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸರ್ಕಾರಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತನಿಗೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೆಂದರೆ...

ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಅಥವಾ ಇನಾಂದಾರನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಜಮೀನಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದು, ಅಂಥಾ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಆ ಜಮೀನಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಇನಾಂದಾರನಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವತ್ತೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಅನೇಕ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು convert ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲ ಕೆಲವು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೆ ರಸ್ತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಆ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಸಹ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದಂಥವುಗಳಿಗೆ ಈ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಾಗತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿರಬಹುದು. ಆ ರೀತಿಯ improvements ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅಂಥಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಸಹ ಇನಾಂದಾರನಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗತ್ತೆ ದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನೂ ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ದೇಶದ ನಾನಾ ಜನರಿಂದ ವಸೂಲಾದ ಹಣದಿಂದ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಖರ್ಚುಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಭಾಗದ ಜನರಿಗೇ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬಾರದು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇನಾಂದಾರನಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನಾಂದಾರನು ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಂದ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನೊಂದು ಕ್ವಿಟ್‌ರೆಂಟನ್ನು ಪಾವತಿಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಇತರೇ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಖರ್ಚುವೆಚ್ಚಗಳಿಗೂ ಅಂದರೆ ಅಂಥಾ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಅಥವ ಭೂಮಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಮಾಡತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಇರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಬಡಪಾಯಿಗಳಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕ್ಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಇನಾಂದಾರನೂ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಆತನೇ ಪಾಳ್ಳೇಗಾರ ರಾಜರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಜನಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಆ ಬಡಪಾಯಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ನಮಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ನಮಗೆ ಅಂಥಾ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಅಂಥಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಅನುಕೂಲಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿ ನೀವು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಯಾವ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯಿಲ್ಲ, ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ ಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಲ್ಲ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಲ್ಲ. ಬಾವಿ, ಕೆರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೊಂದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊ

ಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಟೇಲರಿಲ್ಲ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಲ್ಲ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಂಟೆ ತಕರಾರು ಗಳುಂಟಾದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು.—ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಮೈಸೂರ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ರೈತರುಗಳಿಗೆ, ಎಂದರೆ ಆ ರೈತನೆಂಬತಕ್ಕವನು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು. ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನವಿರುತ್ತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಈಗ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಚ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದೇ ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್ ರೈತರ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರ ಅನುಕೂಲ ತೆಗಳ ವಿಚ್ಛಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಆ consideration ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ತಾವು ಏಕೆ ಅದೇ ಸೆಂಟಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ಇದನ್ನು ತಾವು consider ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಅಂಥಾ ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್ ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಗದ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಏತಕ್ಕಾರಬೇಕ ? ಹಿಂದೆ ಏನೋ ಕೆಲಕೆಲವು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಹಿಂದಿನ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಈ ಇನಾಂಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅಂಥಾ ಮಹಾಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಯಾವ ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್ ಅವುಗಳಿಗೆ ಇರಬೇಕೋ ಅವು ಇಲ್ಲದಂಥ ಗುರುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಏನೊಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್ ಇರಬೇಕೋ, ಅಂಥಾ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಸೆಂಟಿಮೆಂಟೇ ಇಲ್ಲದ ಗುರುಗಳಿರುವಾಗ,.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—'ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ?

Sri M. N. JOIS.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನೊಂದು ಕ್ರಿಯಾಲೋಪವನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿದೆ. 'ಸೆಂಟಿಮೆಂಟಿಲ್ಲದ' ಗುರುಗಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಜಹಗೀರು ಜೋಡಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥಾದ it is very much out of place. I beg to bring this to the notice of the Hon'ble Speaker.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಹೋಗಲಿ, ಆ ಬಗ್ಗೆ I stand corrected. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸತಕ್ಕ ಜನರು ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಜೋಡಿ, ಜಹಗೀರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೊಗೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರ ಪರವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಅವರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸುಖಮಯವಾದ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಇವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೂ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥ ಸೆಂಟಿಮೆಂಟಿರತಕ್ಕ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಈ ಉಭಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೆಂಟಿಮೆಂಟನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುವಂಥಾ ಜನರು ಜೋಡಿ, ಇನಾಂಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ರೈತರ ಕಷ್ಟ ನಿಷ್ಠೂರಗಳ ಪರವಾಗಿ ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್ ಹೊರಗೆಡವತಕ್ಕ ಜನರು ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಈ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ತುಲನಮಾಡಿ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ನೀಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇಂದು ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯು ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಪರಿಪಾಲನೆಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಪೀಠವನ್ನು ಧರ್ಮ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ತರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟುಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಆಗಿನಾವು ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ತ್ರಿಗುಣವಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲು ನಾನು ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥಾದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

Sri M. N. JOIS.—Question !

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಏನೊಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಕೆಲವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆದಾಯ ಬರುವಹಾಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ನಿಧಿಯನ್ನು ಅವರು ಒಂದು ರಿಕರ್ಪ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಹೊಂದಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಸೇಕಡ 2ರಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿಗಿಟ್ಟಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಈಗಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಅನುಕೂಲವೇನೆಂದರೆ—ಈ ದಿವಸ ಇನಾಂದಾರರು ತಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ಬಡ್ಡಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂಥಾ ಅಲ್ಪೋಲ ಕಲ್ಪೋಲಗಳೇನಾದರೂ ಆಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬದಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೂ ಅವರ ಈ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಹಣಕ್ಕೆ ಏನೂ ಧಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಈ ಜೋಡಿ, ಇನಾಂಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇರಲಾರದು. ಮುಂದೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಂದ ಬರುವಂಥ ಅನುಕೂಲ ಸಹ ಇವರಿಗೆ ಆಗ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಅಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಇನಾಂದಾರರಿಗೆ ಇಂದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಇಂದು ಇನಾಂದಾರರು ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ನಾಳೆ ಬೇರೊಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು ಈ ಭೂಮಿ ಕಾಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಯಾರೇನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಈ ದಿವಸ ಕೈಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು, ನನಗೆ ಆ ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಧಕ್ಕಿ,

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.)

ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ; ನನಗೂ ಭಕ್ತಿ ಇದೆ; ಅಂಥ ವಿಶ್ವಾಸ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಇದನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಬರಿ ವಾದಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಆ ಮಠಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಕ್ಕವರೆಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಆ ಇನಾಂದಾರರ ಹಕ್ಕುಭಾದ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು.

Sri M. N. JOIS.—Question.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಹಿಂದೆ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ, ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಏನೊಂದು ಘನೋದ್ದೇಶವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೋ ಈ ದಿವಸ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜಹಗೀರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಆ ಪಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ 16ಆಣೆ ಭಾಗವನ್ನೂ ಈ ಮಠಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಬಾಕಿ ಇನಾಂತಿ ವಿಚಾರ. ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮತ್ತು ಇತರ ಇನಾಮುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಕೊಡ ಪವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಬರೀ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ನಮ್ಮ ಹಣ ಕೊಡಿ, ಇನಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊ ಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಏನು ಕೊಡತ್ತೀರಿ? ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಣ ತಂದೀರಿ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಜವಾಬು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಕೈಲಾದ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಮಧ್ಯಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂತುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ತೀರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡಿದೆಯೆ? ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ತಂದು ತೀರಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರವರು.—ಕೊಡುವವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡತ್ತೀರೋ ಅವರಿಂದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುತ್ತೀರೆ. ಇದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯಿಲ್ಲ, ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಲ್ಲ, ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅಲ್ಲಿ ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಅಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

I could tell you Sir that they are having their own Patels and Shanbogues. These Patels and Shanbogues are paid by them.

Mr. SPEAKER,—Yes. But they send the accounts to the Government.

Sri M. N. JOIS.—What he means is that they are not appointed by the Deputy Commissioners or the Government like those in Government villages. They are appointed by the Jaghirdars and Inamdars.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನಾಂದಾರನೇ ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗ, ಇನಾಂದಾರನೇ ತಳವಾರ, ತೋಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಅದಿರಲಿ ಬಾವಿ ರಸ್ತೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ.

Sri G. A. ACHARYA.—Are you warning the Government?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—Definitely. We must now alone tell them the implications ಇದು ಸದನ್ಯರಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡಲೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮ ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಷ್ಟು, ಹಣ ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ, ತೆಗೆದುಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಹಂಚುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವಾಗ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೆ, ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮ ಯಾರಾದರೂ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡ, ಖರ್ಚೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಅನುಕೂಲತೆಯೇನಿದೆ ಎಂಬ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿದಾರರೆಂಬುವರು ಬೇರೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆಷ್ಟು ಉಳಿದಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಹತ್ತು ಗುಂಟೆ ಇರುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಕೆಲವರು ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಇನಾಂ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಹೆಸರನ್ನುಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೆ ಏನಾ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದರಿಂದ ಭಾಧಕ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿದೆ ಎಂದು ಇರುವವರು ಅನೇಕರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಸಣ್ಣ ಇನಾಮುಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನುಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. 8 ರಿಂದ 15 ಎಕರೆಯವರೆಗೆ ಇರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 15 ಎಕರೆಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರ

ಜಮೀನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

Sri M. N. JOIS.—So the name of the inam should remain?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—No. ಜಮೀನಿನ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿರುವುದು. ಖಾಸ್ ಜಮೀನಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅನ್ಯಥಾವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನಾಂತಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಈ ಸಭೆಗೇ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು, ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಬಡವರಿಗೆ ಇನಾಂ ಕೊಡುವವರಿದ್ದರು. ಈಗ ಕೊಡುವವರೂ ಇಲ್ಲ, ಬೇಡುವವರೂ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಸಂಪಾದಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಜಹಗೀರಿನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೂ ಮತ್ತು ಜಹಗೀರುದಾರರಿಗೂ ಮಧುರಬಾಂಧವ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೆಡಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂಫೀರಿಯರ್ ಹೋಲ್ಡರ್ ಮತ್ತು ಸುಪೀರಿಯರ್ ಹೋಲ್ಡರ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಮಠಕ್ಕೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಜಹಗೀರಿಕೊಟ್ಟರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಈ ದಿವಸ ನೆರವೇರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಕೆಲವು ಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಜೈಟಲ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಹಿಸ್ ಹೈನೆಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಈಗ ರಾಜಪ್ರಮುಖರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಶೃಂಗೇರಿಗೂ ಸಹ ಒಂದು ಹೆಸರು ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿರುವ ಜಹಗೀರು ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಮಠ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಜಹಗೀರಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಪ್ಲಿಕೇಷ್ಟತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗಿರುವಂತೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕೂ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಸುಪೀರಿಯರ್ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಜಹಗೀರುದಾರರೆಂದೂ, ಮಠ ಎಂದೂ ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ? ಗುರಾಬಿ ಹೂವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ವಾಸನೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅದಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ಜಹಗೀರಿ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಸುಪೀರಿಯರ್‌ಷಿಪ್ ಇದೆ, ಯಾವ ಒಂದು ದೊರೆತನ ಇದೆ, ಆ ದೊರೆತನ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದೇ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಿಂದ ಇನಾಂದಾರರಿಗೂ ಸಹ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ಇದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಇನಾಂದಾರರಿಗೆ ಅನೇಕರು 10 ವರ್ಷ ಆದರೂ ಮೂರು ಕಾಸೂ ಗುತ್ತಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡದೆ, ಕೇಳಿದರೆ ಹೋಗಯ್ಯ ನಿನಗೇನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟು ತೋರಿಸಲಿ? ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಬರದೆ ದಾವ ಹಾಕಿ ಡಿಕ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಪಸು ಹಂತಿರುಗಿರುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಇನಾಂದಾರರು ಇವತ್ತು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಬಂದಷ್ಟು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡೋಣ, ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಇನಾಂದಾರರ ಅಸೋಸಿಯೇಷ್ಟನವರು ಬಂದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ, ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ಅಷ್ಯೂರ್ಡ್ ಇಕಂ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮನ್ನೆ ಮೀನ ಮೇಷ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ದಿವಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ತೊಂದರೆ ಆಗಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕ್ಲಾಸ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಸರ್ವಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದು ಇನಾಂದಾರರಿಗೇ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ರೈತರಿಗೇ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೀ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಡೋಣ.

ಶೃಂಗೇರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆ. ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ 4 ಮೂಲ ಸ್ಥಾನ. ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಎನ್ನುವುದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಪೀಠ.

ಶ್ರೀ ಕೆ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು.—ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಆಜ್ಯೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅನಾವಶ್ಯಕ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದರೂ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳು, ಕಹಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸುಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—With your permission, Sir, I would like to reply to-morrow.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—The question is, we are keen on getting through the Bill to the end and say that we satisfy ourselves with making speeches and having only a general discussion reserving the consideration of the clauses for some future distant date. I think there have been very illuminating speeches and we can stop with the discussion today. Other Hon'ble Members who have not spoken will have ample opportunity to speak on the various amendments and I would only appeal to them. The Hon'ble Minister will reply to-morrow.

Sri G. A. ACHARYA.—Let there be full scope for all to give expression to their views.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—If the Hon'ble Speaker chooses, let there be a time-limit for each speaker to-morrow.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—The discussion on the whole must not exceed one hour.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Yes, one hour; I think that will be the arrangement.

Mr. SPEAKER.—Does the Hon'ble Minister say one hour?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.— That is my suggestion. If the Hon'ble Members want more time.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬೇಕಿದ್ದಾರೆ.....

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.— There are amendments.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಂದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

(Several Hon'ble Members wanted opportunity to speak.)

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.— It looks as though several Members want to speak. We can proceed with the Bill till the lunch hour to-morrow; that is the utmost.

Sri M. N. JOIS.—If the time is limited up to lunch interval, where is the time for all of us to speak on this Bill? The business for the day has been changed.....

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.— Changed to the advantage of the House.

Sri M. N. JOIS.—To the advantage of the Government and of certain members who spoke today. This is a very important measure and as Members of this House have said, the matter was lying over for the past so many years and has come up now for consideration. Therefore we have to consider it in all aspects. Whatever time we spend on the general discussion will be saved at the time of taking up amendments. I therefore submit that ample opportunity should be given for general discussion and as far as amendments are concerned if time is limited for every speaker there will be no harm.

Mr. SPEAKER.— If the arguments are repeated I will have to cut short the speeches.

Sri M. N. JOIS.—The Chair is always at liberty to do so. We will obey the Chair. The question of limiting time till lunch for general discussion, or cutting short the time for a speaker is not quite desirable, I should say.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ನಂಜರಾಜ ಅರಸಿನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಕೆಟ್ಟದ್ದೋ ಅಂತೂ ಈ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದಷ್ಟಕ್ಕೇ ಆಗಿಹೋಯಿತು ಎ ದಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 75 ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಂದಾಗ ತಿಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಂದಾಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆ ಹೊರತು, ಬಾಕಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಕೂಡದು ಎಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ANNOUNCEMENT OF THE RESULT OF ELECTION TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa).— As the number of candidates that stood for election to the Board of Industries is equal to the number to be elected, I declare the following candidates as elected to the Board of Industries:

1. Sri M. Govinda Reddy.
2. Sri G. A. Acharya.
3. Sri L. Siddappa.

The House will now adjourn and meet to-morrow at One of the Clock.

The Assembly adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday, 8th November 1951.

WD 1046—GPB—500—30-4-52.